

Myt - Lågteknologisk AKK före högteknologisk AKK

Introduktion

Måste personer med komplexa kommunikationsbehov alltid börja kommunicera med gester, sedan fortsätta med fotografier, enkla bilder, en kommunikationstavla med ett litet antal val, en kommunikationsbok innan de använder en kommunikationsenhet? Eller måste de börja med en "enkel" kommunikationsenhet innan de använder en enhet med ett mer robust språk?

Svaret är nej! "Tillgång till alternativ och kompletterande kommunikation är inte en hierarki (Ahern, 2014)." Även om det är lätt att förstå varför det kan uppfattas på detta sätt. Många händelser i våra liv har en progression - en utveckling mot ett mer avancerat tillstånd, vare sig det sker gradvis eller stegvis. Låt oss ta matematikinläring som exempel. Vi börjar med att förstå begreppet siffror, går vidare till enkel addition, subtraktion, sedan multiplikation, division o.s.v. Att lära sig att cykla börjar med att åka på leksaker, till en trehjuling, till en cykel med stödhjul och sedan en vanlig cykel. Även vår utbildning börjar med förskola och fortskrider genom gymnasiet och så vidare.

Så vi tillämpar kanske samma idé för AKK - att en person också måste följa en progression från att använda lågteknologiska AKK-strategier och gradvis utveckla och bygga färdigheter innan hen använder AKK. Denna utveckling skulle exempelvis utgå ifrån att en person måste börja med två bildval i en kommunikationsbok, sedan flytta till fyra och sedan åtta, tolv eller tjugo innan hen provar en enhet. Men låt oss betänka detta - vi vet att barn ibland inte behöver stödhjul på sin cykel innan de kan åka på en vanlig. Och vissa barn hoppar även över hela årskurser i skolan!

Vad säger forskningen om fördelarna med att använda högteknologisk AKK med barn?

The American Speech-Language-Hearing Association (n.d.) citerar följande forskning:

- AKK-intervention för barn med komplexa kommunikationsbehov bidrar till att utveckla en funktionell kommunikationsförmåga, främjar kognitiv (tänkande) utveckling, utgör en grund för utveckling av läs- och skrivkunnsighet och förbättrar social kommunikation (Drager et al., 2010).
- Intervention som inkluderade en talapparat hos minimalt verbala skolbarn med autism ökade barnens naturliga tal (och de skapade även nya meddelanden) jämfört med samma behandling som inte omfattade användning av en talapparat (Kasari et al., 2014).
- AKK kan bidra till att minska frekvensen av utmanande beteenden som kan uppstå genom frustration eller kommunikationssvårigheter (Carr & Durand, 1985; Drager et al. 2010; Mirenda, 1997; Robinson & Owens, 1995).
- AKK-användning hos barn i förskoleåldern har förknippats med ökade möjligheter att sammanfatta ord för att skapa ett meddelande (multisymboltryttranden) och utveckling av grammatisk kompetens (Binger & Light, 2007; Harris, Doyle, & Haff, 1996; se Ronski et al. [2015] för en överblick).
- AKK-användning kan leda till ett ökat bruk av de ord som småbarn förstår (impresivt ordförråd) (Brady, 2000; Drager et al., 2006).

Vad säger forskningen om fördelarna med att använda högteknologisk AKK hos vuxna?

Van de Sandt-Koenderman (2004) föreslår att hos personer med afasi, som använder en högteknologisk kommunikationsenhet förutom andra former av kommunikation, finns det flera fördelar jämfört med enbart lågteknologiska stöd. Fördelarna med högteknologiska enheter inkluderar att de kan:

- Personanpassas lättare eftersom de kan ändras direkt istället för att hitta och skriva ut rätt symboler eller text. Det är mer sannolikt att man använder uppdaterade och personliga system än system som antingen inte har aktuell information eller är mycket generella.
- Vara förberedda eller programmerade i förväg och sparas för senare användning. Detta kan vara särskilt viktigt när det tar längre tid att skapa ett meddelande än vad som är praktiskt i verkliga sammanhang.
- Producera tal som kan användas som en signal för individens eget tal eller som kan komplettera det talet. Vissa högteknologiska system tillåter personer att spela in sitt eget tal som kan användas i flera situationer.
- Vara mer motiverande än lågteknologiska kommunikationsböcker. Det spektrum av färdiga meddelanden som kan finnas i kommunikationsenheten kan bidra till att stödja kommunikativt oberoende.
- Kombinera flera kommunikationsfunktioner i en handling. Till exempel, använda kommunikationsenheten för att säga "ditt skosnöre är löst" tjänar både till att få uppmärksamhet och kommunicera budskapet (Schepis, et al, 1996). Genom att kombinera dessa funktioner ökar sannolikheten för en lyckad kommunikation.

Och några ytterligare fördelar för alla:

Högteknologiska kommunikationsenheter:

- Skapar en modell för tal för AKK-användaren (Blischak, 2003). Att erbjuda en modell är inte det primära syftet med AKK, men det är verkligen en fördel.
- Ökar individens förmåga att interagera med mindre kända kommunikationspartners som kanske inte förstår hans bilder, skrivna ord, gester eller andra former av kommunikation.
- Ger möjligheter att kommunicera med dem som inte befinner sig i omedelbar närhet (t.ex. mer än två till tre meter bort, i ett annat rum, i telefon) via högtalare, en inspelad påminnelse och i vissa fall att skicka ett textmeddelande eller e-post.
- Ger omedelbar återkoppling till individen både visuellt och auditivt. Dessutom är de budskap som levereras av enheten konsekventa.
- Har flera manövermetoder (styrsätt), allt från direktval på en pekskärm till olika typer av skanning, mus/joystick-kontroller och ögonstyrning. Att ha dessa alternativ kan vara viktigt för att möjliggöra en annan manövermetod om individens status förändras under dagen (t.ex. trötthet eller förändrade miljöer) från dag till dag eller på grund av sjukdomsprocessens degenerativa natur (t.ex. ALS).

Så var passar lågteknologi in?

Hög- och lågteknologiska kommunikationsenheter och tekniker kan och bör användas tillsammans. En kommunikationsenhet, lågteknologisk AKK, tal, gester, ansiktsuttryck, pekningar och andra former av kommunikation är delar som utgör ett helt kommunikationssystem (Beukelman & Mirenda, 2005). Precis som verktygen i ett verktygsbälte, använder vi det som är mest lämpligt för situationen (till exempel gestikulering, istället för att prata under en ceremoni). På samma sätt väljer AKK-användare ofta sin kommunikationsmetod baserat på situationen (t.ex. med hjälp av en alfabetstavla med bekanta partners och kommunikationsenhet med mindre bekanta partners). Lågteknologiska verktyg anses vara ett viktigt komplement till en kommunikationsenhet för de tillfällen då enheten inte kan användas (t.ex. vid poolen, i badkaret) eller när den inte är tillgänglig (t.ex. inte laddad, på reparation).

Sammanfattningsvis

Så vi tar upp vår myt som en fråga. Är det nödvändigt för personer med komplexa kommunikationssvårigheter att använda lågteknologiska AKK-verktyg eller tekniker innan de använder en kommunikationsenhet? Svaret är nej. Tillhandahållandet av AKK-verktyg och tekniker är inte en stegvis sekvens. Det är en serie av beslut som fattas och revideras regelbundet baserat på personens nuvarande och framtida kompetens och behov. Tillhandahållandet av AKK-verktyg och tekniker - särskilt robusta verktyg och tekniker - ger möjlighet att undervisa och främja framgångsrik kommunikation både nu och allt eftersom språkkunskaper och andra behov utvecklas eller förändras i framtiden.

Referenser

ASHA, (n.d.) Augmentative and Alternative Communication-Key Issues-AAC Myths and Realities. Retrieved November 29, 2016 at: http://www.asha.org/PRPSpecificTopic.aspx?folderid=8589942773§ion=Key_Issues#AAC_Myths_and_Realities.

Ahern, K. (2014). Why "Prove it with Low Tech First" Doesn't Work. Hämtad 29 november 2016 från: <http://teachinglearnerswithmultipleneeds.blogspot.com/2014/01/why-prove-it-withlow-tech-first-doesnt.html?m=1>

Beukelman, D., & Mirenda, P., (2005). Augmentative & alternative communication: supporting *children & adults with complex communication needs*, 3rd ed. Baltimore: Paul H. Brookes Publishing.

Blischak, D., Lombardino, L., & Dyson, A. (2003). Use of speech-generating devices: in support of natural speech. *Augmentative and Alternative Communication*, 19:1, 29-35.

Schepis, M. Reid, D., & Behrman, M., (1996). Acquisition and functional use of voice output communication by persons with profound multiple disabilities. *Behavior Modification*, 20, 451-468.

Van de Sandt-Koenderman, M. (2004). High-tech AAC and aphasia: Widening horizons? *Aphasiology*, 18: 3, 245-263.

Ytterligare referenser

Binger, C., & Light, J. (2007). The effect of aided AAC modeling on the expression of multi-symbol messages by preschoolers who use AAC. *Augmentative and Alternative Communication*, 23, 30-43.

Brady, N. C. (2000). Improved comprehension of object names following voice output communication aid use: Two case studies. *Augmentative and Alternative Communication*, 16, 197-204.

Carr, E., & Durand, M. (1985). Reducing behavior problems through functional communication training. *Journal of Applied Behavior Analysis*, 18, 111-126.

Drager, K. D. R., Light, J., & McNaughton, D. (2010). Effects of AAC interventions on communication and language for young children with complex communication needs. *Journal of Pediatric Rehabilitation Medicine: An Interdisciplinary Approach*, 3, 303-310.

Drager, K. D. R., Postal, V. J., Carroulus, L., Castellano, M., Gagliano, C., & Glynn, J. (2006). The effect of aided language modeling on symbol comprehension and production in 2 preschoolers with autism. *American Journal of Speech-Language Pathology*, 15, 112-125.

Harris, L., Doyle, E. S., & Haaf, R. (1996). Language treatment approach for users of AAC: Experimental single-subject investigation. *Augmentative and Alternative Communication*, 12, 230-243.

Kasari, C., Kaiser, A., Goods, K., Nietfeld, J., Mathy, P., Landa, R., . . . Almirall, D. (2014). Communication interventions for minimally verbal children with autism: A sequential multiple assignment randomized trial. *Journal of the American Academy of Child and Adolescent Psychiatry*, 53, 635-646.

Mirenda, P. (1997). Supporting individuals with challenging behavior through functional communication training and AAC: Research review. *Augmentative and Alternative Communication*, 13, 207-225.

Robinson, L., & Owens, R. (1995). Functional augmentative communication and behavioral change. *Augmentative and Alternative Communication*, 11, 207-211.